

קרבנו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

יו"ר ע"י מוסדות "קרבנו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות
בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 403

השוותפות שלך

בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשוותפות חייגו: 03-9091313

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ

הצטרף אלינו והעלוני יגיע עד אליך! 03-9091313

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

העולם הזה פרודור בפני העולם הבא

פרשת בשלח

זמני השבת

ת"א	דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
16:49	17:51	18:25	
י"ם	16:35	17:50	18:29
חיפה	16:39	17:49	18:26
ב"ש	16:53	17:53	18:30

הלכה למעשה

דין כוונה במצוות

שאל את הרב

מזמנות בסעודה שלישית

ביתנו החדש

תקלות בשידור וקליטה

מחכימים ברמה

מזיזת ציפורניים בלילה

פינה חדשה
הטור האישי

מתוך הספר "ושב ורפא לו" להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

מתבשרים, האם הם היו מעזים ללכת ברחוב עם בגד של ילד?!"
כמו כן ישנם אחרים המניחים תפלין משפספות שצבן דהה
ונקלף, וצוועותיהן עומדות להקער בכל גרע. כאשר מדבר
ברב, הם מכריחים להחזיק בדגם האחרון שצא לשוק, ביתם
גם הוא מרהט ברהוט העדכן והחלשני ביותר, אבל כשהדבר
מגיע לעניני מצוות, הם מסתפקים במועט. "תן לי את ארבעת
המינים, לא משנה איזה סוג תביא, העקר שנוכל לנגע כמו
קלם בבית הכנסת!"
למה כאשר אדם מגיע לעניני מצוות הוא הופך לפתע לחסקן?

ישנם אנשים הבאים לבית כנסת ומתעספים בטלית וישנה
ובלילה הנראית כרשה מדורי דורות. ועל זאת כתב בעל הפלא
ויעץ: "ויהי בין בטלית גדול בין בטלית קטן, ויהיה אשר כדיו
וככל משפטו, וכן צריך להזהר לקיים בו 'זה אלי ואנוהו' בטלית
נאה, שאם מלבש בגדים נאים, פלים מכלים שונים והטלית שעל
בגדיו יהיה קרוע בלוי, הלא יבוש בעולם הזה ויכלם לעולם הבא
וקדי בדיו וקצף".
למרות זאת אני רואים שישנם אנשים הבאים לבית כנסת
עם טלית בגדל המתאים לילדים. ויש לשאול: "כיצד הם לא

לכבוד הרב, אני בן 18 מהצפון לפני כשנתיים, התחלתי להתחזק...
זה התחיל עם תפלין, אבל נעצתי. וממש לפני שהתייאשתי לגמרי
נתקלתי במקרה ששינה את כל ההסתכלות שלי. המקרה הזה היה,
כשישבת עם מישור באוטו ובדיוק הוא שמע דיסק של כבוד הרב
וללא הרבה ברירות גם אני שמעתי אותו. כשינגמר ביקשתי ממנו
את הדיסק כדי לשמוע בביתי, ואז שמתי לב שעל הדיסק יש אתר...
נכנסתי ומאז התמכרתי אליו! שמעתי את כל הדיסקים של!
העברתי אותם לפלאפון שלי, ואני שומע אותם ללא הפסקה... אי
אפשר להאמין מה הדיסקים האלו עושים, היו לי אין ספור פעמים
של ייאוש שממש כבר החלטתי להפסיק להתחזק, ואז דיסק של
הרב, ביטל את ההחלטה הזאת כמו שאקמול משכך כאב ראש! עד
שבועיים לפני יום כיפור לא הייתי שומר שבת... וכל פעם
שהייתי בוחר דיסק לשמיעה מתוך הדיסקים הקדושים של הרב,
הייתי מדלג על הדיסק של השבת עד שאמרתי לעצמי, "אללה,
חללא להתחמק מהדיסק הזה... בוא ניראה מה רבינו אומר שם"
שמעתי אותו כמה פעמים וברוך ה', מאז אני שומר שבת...

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

שבת קודש
רחוב יהודה הנשיא 47 פ"ת
בשעה: 16:30

יום חמישי
רחוב רבי יוסף קארו 3 אור יהודה
בשעה: 21:15

יום שלישי
רחוב סעדיה חתונה 70 יהוד
בשעה: 21:00

יום שני
רחוב הקק 7 פ"ת
בשעה: 20:00

שיעור כבוד מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א השבוע:

להעפיל אל ראש ההר

הרחוק שוב, אלא שהייתי זקוק לכסף. קרוב משפחה שהתגורר בהונג קונג הוזמן אותי אליו, קפצתי על ההזדמנות וחשבתי שאוכל למצוא שם עבודה כדי להרוויח כסף בזמן קצר ולהמשיך לטייל אך לא מצאתי, החלטתי לנסות מול בני-זילנד הסתובבתי בכרמי נפנים, עייחת דייגים אך לא מצאתי עבודה. ידעתי שעלי לשוב להונג קונג משם לחזור לארץ ולסגור את פרק הטוילים בחיי. נותרתי עם 7 דולר אחרונים אותם שילמתי לנהג מונית שיוביל אותי לשדה התעופה, בחיך שאנן עברתי את הבדיקות הביטחוניות "רגע אתה צריך לשלם 15 דולר", אמרה לי הפקידה. הבטתי בה המום, התברר לי שמס הנמל אינו משולם בתוך הכרטיס וכל נוסע צריך לשלם בנפרד. "אני מצטער, אין לי, אולי תוותר לי?", "היחיד שיכול לוותר הוא מנהל שדה תעופה", השיבה. רצתי למשרדו של המנהל ופרצתי פנימה, המנהל ההמום הביט בי בשתיקה שהסברתי לו את בעייתו ואז הוא פתח בסדרת צעקות על חוצפתי והחל להעביר לי סדרת חינוך מדוע לא ניתן לטייל בעולם בלי כסף. כוון שהזמן דחק ולא היה לי זמן להתחנך מיהרתי לצאת מהמשרד וחזרתי לפקידה מתוך כוונה לעורר את רחמיה, אך הם לא התעוררו. בעוד כמה דקות ימריא המטוס ואנה אני בא? פתאום הרגשתי מישהו טופח על גבי, הסתובבתי "אתה צריך 15 דולר כדי לעלות לטיסה נכון?", אחוז הלם הנהנתי בראש, "בבקשה" הושיט לי את הכסף, לקחתי את הכסף ונגשתי לדלפק, פתאום נעצרתי ונזכרתי שלא אמרתי אפילו תודה, הסתובבתי במהירות אך לא מצאתיו ותוך כמה דקות שכחתי ממנו. הגעתי לארץ והחלטתי לחדש קשר עם מישהו שהכרתי בדרך אמריקה, נסעתי לבקר והתברר לי שהוא "השתגע" וחזר בתשובה, הוא ניסה לדבר איתי על כך ואף נסעתי אליו לשבתות אך לא הצלחתי לחשוב על כיוון מה. יום אחד בחודש אלול הוא התקשר ואמר שהוא וחבריו נוסעים בלילה לכותל לומר "סליחות" בחצות והוא רוצה שאצטרף, לא הבנתי ממי אני צריך לבקש סליחה הרי לא עשיתי כלום לאיש וסירבתי, "מה אכפת לך, הרי טיילת בכל העולם תוסיף עוד אתר לאוסף", הסכמתי. הגענו ליחשלים, ראיתי את חומות העיר המוארות, לפתע חלפה מחשבה בראשי איך יתכן שאני מהסוג שמטיל ספק בכל דבר מרגיש בבירור שיש בורא לעולם, הרגשתי שנעשה לי סדק בלב. הגענו לכותל, הם אמרו "סליחות" החזקתי את הסינור והבטתי סביב, התקרבתי לאבני הכותל והרגשתי חום גדול והסדק הפך לסכר שנפרץ, כמו עמוד של אור נכנס בי, קשה לי לתאר גודל ההרגשה וכל מילה תהיה עניה מלתאר את גודל המעמד. התהלכתי כסחרור במשך שבוע מעצם ההכרה על מציאות הבורא, אט אט התחלתי לקיים מצוות בסתר: תפילות, ציצית, תפילין, אוכל כשר, המכשול הגדול היה שמירת השבת שהרי זה הזמן הכי טוב בשבוע לחברים ונסיעות. מישהו סיפר לי על בית כנסת במרכז ת"א ששייך לחסידות וואסלו, שם ניתן לעשות שבת עם תפילות, סעודות וזמירות. קפצתי לנסות, השתתפתי בסעודת הלילה והרגשתי שהגעתי למקום הנכון, היה משהו מתוק באוויר, הנעימות והחום שבקעו מהאדמו"ר ומשפחתו הרגיעו אותי והרגשתי כמו בבית וכך התחלתי לשמור שבת. הודעתי למשפחתי ולחברים שמרחים והאלה אני דתי, הייתי מגיע לבית הכנסת בכל הזדמנות ושם התוודעתי ללימוד הגמרא. הוקסמתי ממנה לגמרי בעיקר מהחשיבה האנליטית ההגיונית כל כך וידעתי שאני חצה להיות יהודי חרדי. שאלתי את האדמו"ר מה הדבר החשוב ביותר שיהודי צריך לעשות כדי לעבוד את בוראו? הוא השיב: ללמוד תורה וסיפר לי על ישיבת "נתיבות עולם" הנמצאת בבני ברק ומיועדת לחוזרים בתשובה. הגעתי לביקור ופגשתי את הרב ברוך ראש הישיבה שהזמין אותי להצטרף ואף תכנן איתי את סדר וצורת הלימוד. התחלתי להיכנס לעולמה של תורה, לעולם מופלא שלא ידעתי על קיומו והתחלתי להבין את המשמעות של להיות יהודי השייך לעם סגולה, ולא עוד אדם בעולם וכעבור זמן אף זכיתי להקים משפחה. (60 גיבורים)

שמי יובל לואי, לאחר שסיימתי תיכון שרתתי בצבא וכשהשתחררתי הגיע עת הטיול הגדול שאחרי הצבא, לפני הטיול נרשמתי ללימודים לתואר ראשון במנהל עסקים. טסתי למזרח הרחוק, הייתה זו הפעם הראשונה שלי בחוץ לארץ, המפגש עם תרבויות וצורות חיים אחרות ממה שהכרתי גרמו לי הלם שאת הגדול ביותר קיבלתי בהודו. בהודו חשים חופש מוחלט, וכל אחד מתחיל לעצב לו השקפת עולם משל עצמו, כל אחת הזוויה מרעוטה. הרבה ישראלים מנסים שם מדיטציה, יוגה גם אני, ניסיתי פה וניסיתי שם אך משהו בפנים אמר לי שזה לא זה. היהדות לא היתה אפשרות בשום שלב, היא הסתכמה מבחינתי בתחושת נאווה לאומית שמקבלת זריקת עידוד כל שנה בהסתכלות בטקס הדלקת המשואות, וביום השואה כששומעים מוזיקה עצובה. אך לא בתור צורת חיים אמיתית לחיות אותה. להיות אינדיאני נראה לי יותר סביר מלחיות כיהודי מאמין. הרי הכל תלוי בי, השמים הם הגבול ואם תרצה תשיג הכל. זה היה מושרש בי כה חזק שגם שקיבלתי עזרה אמיתית משמים שהצילה את חיי לא ידעתי לזהות אותה ככזו. מן הרגע הראשון הטיול שלי לא התנהל בדרך המקובלת, בניגוד לאחרים שמתכננים את הטיול עוד בארץ, הלכתי במסלול והגעתי לנקודות פיצול אבל לא הייתי בטוח כיצד להמשיך, ניסיתי לשאול נפאלי בשפת הסמנים והוא סימן לי שעלי להמשיך ישר, המשכתי ולאחר כשעה של הליכה הבנתי שטעיתי. ידעתי שאני צריך לחזור לנקודת הפיצול ולטפס על ההר, אך כיוון שהיום היה לקראת סיומו חששתי שלא אספיק ועד מהרה הפרטיון שבי מצא פתרון, אם הייתי צריך לפנות שמאלה ופניתי ימינה, כל מה שעלי לעשות הוא לחתוך ישר ואז הגיע למקום שהייתי אמור להגיע, אלא שהחשבונות הללו מתאימים להר תבור ולא להר ההימליה. התחלתי ללכת ישר ופתאום נתקלתי בשדה קוצים, כשכל קוץ היה בגובה שלי והם היו דוקרים וחזקים כמסמרים. שריתות מעלות דם החלו להופיע בפניי ובידיי אך המשכתי הלאה עד לסוף השדה, רציתי לנשום לחוזה אך לא הצלחתי, פתאום ראיתי למו"ל צוק אדיר והבנתי כי השביל המוביל לכפר ממנו התרחקתי נקבע במקום היחיד שבו אפשר ללכת, כל הצדדים האחרים של ההר היו מצוקים אדירים שאין דרך לטפס עליהם. השמש עמדה לשקוע, ידעתי שאין ברירה והתחלתי לטפס על הצוק שעלי תרמיל ששוקל עשרות ק"ג ובידיים חשופות. ניצלתי כל מיני שקעים ובלטות בקיר לתחוב את ידי ורגלי והתחלתי לטפס מעלה מעלה, בשלב מסוים הרמתי את ידי הימנית לחפש שקע להיאחז בו ולא מצאתי, לחרדתי גיליתי שהקיר חלק לגמרי.

בדיוק אז שקעה השמש ורחות החלו לנשוב, לגופי הייתה חולצה דקיקה, הייתי דבוק לצוק כשידי היו אחוזות בו. רעדתי מקור ועייפות הבנתי שזהו זה אחזיק בקיר עד שלא אוכל יותר ואז פשוט אפול למטה. כבר ראיתי בעיני רוחי את הכותרת על עוד ישראלי שהלך לאיבוד, ידעתי שלא ימצאו אותי, הרי אני לא נמצא במסלול הרגיל של הטיול ומי יעלה בדעתו את תוכניתי ה"גאונות". הרמתי שוב את ראשי למעלה לראות אם פספסתי משהו אך הקיר היה חלק לגמרי. פתאום ראיתי מעלי בליטה קטנטנה, היה לי בחור שלא אוכל להיאחז בו ולדחוף באמצעותה את כל משקל גופי ותיקן אך בכל זאת ניסיתי, והצלחתי בקלות מדהימה. התחלתי לטפס במהירות עצומה, היה ברור לי שלא אני מטפס, נשאר לי עוד עשרות מטרים, אותם טיפסתי בדקות ספורות וכך הגעתי לסוף הצוק שאני חוץ מקור ומותש לגמרי, ואכן ראיתי לא רחוק ממני את אורות הכפר. לאחר 5 שניות חדרה ללבי התפעלות עצמית אדירה מהיכולת המופלאה שלי לטפס על צוקים במקום לראות זאת כחוויה לקרבה לאבינו שבשמים שהצילה את חיי. חזרתי לארץ בצער רב כוון שנרשמתי ללימודים וסיימתי תואר ראשון. חודש אחר כך נסעתי שוב לדרום אמריקה לשנה וחזרתי לארץ, חיידק הטוילים דבק בי ורציתי לצאת למזרח

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

הבנות שלי רוצות לאכול מזונות בסעודה שלישית הסברתי להם שזה דיעבד ולכתתחילה אוכלים לחם ומי שמקפיד בה ניצל ממלחמת גוג ומגוג, מי שאוכל מזונות ניצל אולי בדיעבד מה הרב אומר?

תשובה: להסביר להן שאם היו מבטיחים להן 1000 דולר עבור קיום המצווה, וכי לא היו מקבלות? ומה עם כבודו של יעקב אבינו שכל כך סבל בחייו בעבורינו, וגם את הברכות של "ויתן לך", ויותר עליהם בעבורינו, וסעודה זאת היא לכבודו, ובה ניצל ממלחמת גוג ומגוג, וכל הברכות של שבת קודש תלויות בה האם כל זה על חינוך? ועל כל אלה עיין בזהר הקדוש ונדפס בסידורים שקודם סעודה שלישית, כי יש מלאך מיוחד הממונה על החסדים והשפע, והוא יורד אלינו בסעודה שלישית ורושם את כל המסובים סביב השלחן והמאכלים שיש בו, וכן בכל סעודות שבת קודש, ומראה אותם בפני בית דין של מעלה, והקדוש ברוך הוא בעצמו מברך את כל המסובים לשלחן, והאם כדאי לוותר חלילה על מתנה יקרה זו?

**שותפים בבניית בית מקדש מעט
ומקריבים את בניית בית המקדש השלישי.
כולנו לוקחים חלק בבניית בניין מוסדות
"קרבונו לעבודתך" לנצח נצחים!**

**לשותפות חייגו:
03-9091313
מצווה לתרום
מכספי מעשר
למוסד אישור סעיף 46**

העלון מוקדש: להצלחת - ספיר בת מרים, אבינועם בן טובה עטל, אלי גרבי ובני משפחתו. נתנאל בן איווט. ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאיר בן נורית אפרת. משפחת שמעוני. להצלחת עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לרפואת- עילאי חיים בן אסתי, מרים בת שרה. דניאל אבנר בן כרמית. זבולון בן מרים. יעקב בן מרי. לעילוי נשמת- דוד בן עליה, דוד בן שרה. רפאל בן שושנה. איתן זלמן בן רבקה. גילה בת רבקה. רבקה בת יוכבד. פאני בת דוב. עקיבא בן אליהו הכהן. עמרי בן אסתי ז"ל, הרב בנימין יהושע וילבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה, איתי ז"ל בן שושנה, טובה בת פורטונה ז"ל, יוסף יאיר חיים בן נינה.

תקלות בשידור וקליטה

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

בעלים יקרים, במאמר זה אני רוצה למסור לכם טיפ, "יהלום" ששווה מיליונים. בעל שיאמץ לעצמו רעיון זה יפתור הרבה בעיות של תקשורת לקויה וידלג מעל הרבה משוכות בקלות. בכל ניסיון לשכנע את האשה חייבת להיות פניה אל הרגש. כשרוצים לשנות משהו בבית, להעביר מסר מסוים, או לבקש בקשה שתיעשה על הצד הטוב ביותר, צריך לרגש את האשה, כי זה מה שמדבר אליה. הסבר שכלי יובש יכול להיות מובן, אבל לא בטוח שהיא תעשה את בקשתך. בעל יקר, אם ביקשת מאשתך בקשה מסוימת והסברת את רצונך באופן הברור ביותר מבחינה לוגית, אם לא שיתפת בזה את הרגש שלה, אז אל תתפלא שהבקשה שלך לא התמלאה והמטלה לא בוצעה. אין זה מפני שאין לה שכל חלילה, או שהיא עושה לך דווקא, אלא בגלל שהיא לא התפעלה מהבקשה ודברים אחרים דחקו את הבקשה שלך הצידה. מי לא מכיר את המשפט הקלאסי המפורסם שכמעט כל בעל אומר לאשתו: מיליון פעם אמרתי לך לעשות כך... את לא מבינה? איזה ראש יש לך, את לא קולטת? צריך לדעת שכשנדמה לנו שהיא לא קולטת, הבעיה נמצאת על פי רוב דווקא במשדר ולא במקלט. למשל: משדר שמשדר בתדר FM ומקלט שקולט בתדר AM, האם המקלט יקלוט את השידור? ברור שלא! אז מה עושים? משנים את התדרים של המשדר ל-FM ומתקיימים שידור וקליטה. ה'אנטנה' של האשה מכוונת לתדרים של רגש, ושל האיש מכוונת לתדרים של שכל, לכן יש לשנות את תדרי השידור מתדרים של שכל לתדרים של רגש, ומיד המקלט יקלוט. אם לא תשדר לרגשות שלה, לא בטוח שבקשותיך יתמלאו. ישנה עוד נקודה שעלינו הגברים להכיר בה. אף אישה בעולם לא התחתנה עם בעלה כדי להציק לו ולאמלל אותו. באופן עקרוני נוכל לומר שכל אישה רוצה לעשות נחת רוח לבעלה. ומכיוון שכך, אם בקשותינו נתקלות בסירוב ובאי-עשייה עלינו להבין שכנראה לא העברנו את הבקשה והמסר בצורה נכונה. במקום לחפש כמה מידותיה של האישה רעות, עלינו להפנות את הפנס אלינו, ולבדוק ולחקור האם צורת הבקשה הייתה נכונה.

דין כוונה במצוות

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

- א.** מצוות צריכות כוונה, והיינו שיש לכוין בעשיית המצוה שכוונתנו לצאת ידי חובת המצוה. ויש מי שאומר שאם קרא קריאת שמע בסדר התפלה, או אכל מצה, או קידש, או נטל לולב ותקע בשופר, וכדו', אף על פי שלא כיון לצאת, יצא, שהרי משום זה עושה כל הנ"ל, כדי לצאת אף שלא כיון להדיא. ועל זה סמכו רבים אף לכתחלה שאינם מכוונים בפירוש בעת התפלה וקריאת שמע וקידוש לשם מצוה. ומכל מקום ראוי ונכון מאד לכוין בכל מצוה ומצוה בפירוש בעת שמקיים המצוה, שהוא מכוין לשם קיום המצוה.
- ב.** יש אומרים דמה שאמר מצוות צריכות כוונה אינו אלא מדרבנן, אבל מן התורה יוצא ידי חובה גם אם לא כיון לשם מצוה. ויש אומרים שדין זה הוא מן התורה, ואם לא כיון בעשיית המצוה לא יצא ידי חובה מן התורה.
- ג.** אף במצוות דרבנן לכתחלה צריך לכוין לצאת ידי חובת המצוה. ומכל מקום בדיעבד אם לא כיוון במצוות דרבנן, יצא.
- ד.** אף שלכתחלה צריך לכוין גם במצוות שיש בהם מעשה, כגון באכילת מצה או מרחו, מכל מקום בדיעבד אם לא כיוון לשם מצוה, יצא, שכן נהנה. ובפרט לדברי הח"י אדם שאם אכל מצה, אף על פי שלא כיון לצאת, יצא, כל שעושה כן בשביל המצוה, ולא לשם דבר אחר. והרצוה להחמיר ולחזור ולאכול, לא יברך שנית משום ספק ברכה לבטלה. ומכל מקום הדבר ברור שאם בירך על המצה על אכילת מצה, אין לך כוונה גדולה מזו ויצא ידי חובה לכולי עלמא.
- ה.** אין צורך באמירה בפה מלא שעושה המצוה לשם מצוה, וכגון אמירת לשם ייחוד וכדומה, אלא די במחשבה לשם מצוה אף לכתחלה. ולא דמי לכתובת תפילין שצריך לומר שכותב לשם קדושת תפילין. ובפרט במצוה שמברכים עליה בתחלה, שהברכה היא התעוררות הדבור והמחשבה לכוין לשם מצוה. ומכל מקום כבר נהגו רבים וכן שלמים לומר "לשם ייחוד" קודם כל מצוה שעושים, כדי לעורר הכוונה בעשיית המצוה לשם מצוה, ובפרט במצוות ישיבה בסוכה בליל סוכות, ובמצוות ציצית ותפילין.
- ו.** יש אומרים שבמצוות שבין אדם לחבירו, כגון מעשה צדקה וחסד, כיבוד אב ואם, כבוד רבו, וכדומה, אין צריך לכוין לשם מצוה, דסוף סוף מעשה הצדקה והחסד והכבוד נעשים ומתקיימים.
- ז.** יש אומרים דבמצוות שאין חובה על האדם לעשותם, כגון תרומות ומעשרות והפרשת חלה ושחיטה, שאינם חיוב על האדם, אלא אם ירצה לאכול מתחייב בהן, יש מקום לומר דלכולי עלמא אין צריך לכוין בהם.

עם ר' עמי מימון

חידודין

שאלה: איך יתכן אדם יתפלל תפילת שבת באמצע השבוע?

תשובה: במסכת שבת (דף ס"ט ע"ב) אמר רב הונא: היה מהלך במדבר ואינו יודע אימתי שבת, מונה ששה ימים ומשמר יום אחד ... כל יום ויום עושה לו פרנסתו, אפילו ההוא יומא (אותו יום שמשמר כשבת), והוא יומא במאי מינכר ליה? בקידושא ואבדלתא. וכתב הפרי מגדים, שבאותו יום שמשמר, מתפלל של שבת (הובא במ"ב סימן שד"ס ס"ק ג').

החוברות שישנו לכם את החוויה בשולחן השבת!
להזמנות חייגו: 03-9091313
או דרך האתר: KARVENU.CO.IL

חומס צ'יפס סלט

הטור המאוייר

יש משהו שרק בעלי תשובה יבינו... נענועים להרגלי העבר. אל תקרי **נענועים** אלא **תעתועים**... אנחנו לא באמת מתנגעים לזה! אדם באמצע תפילת שמונה עשרה ומה שחסר לו עכשיו זה סרטי בורקס! התסריט הזה נשמע יותר כסרט אימה! איך זה יכול להיות שאחרי כל כל הרבה שנים אנחנו עדיין מדקלמים את אותם סרטים?

כמו אדם שנמצא באמצע סעודת מצווה, ברית מילה לבן של החברותא שלו. מגיעה המנה העיקרית וזאת אחת הבחירות הקשות ביותר שיש לאדם אחרי שהוא חוזר בתשובה והופך לחדרי ממוצע: הבחירה בין **השניצל לעוף**!... אכן בחירה קשה! ומכאן הוא נזכר בזמנים שישב עם חברים על צלחת חומס במסעדת אבו חליל 'מנגבים' עד הפירור האחרון...

ממש מעין עולם הבא!
איך נפטרים מאותן מחשבות מהעבר? ככל שנכניס יותר תכנים **"טהורים וקדושים"** כלומר, נעסוק בתורה ונלמד יותר גמרא, כך ה"ג'גות" שלנו בראש יתמלאו מחדש והמח יבצע לבד מחיקה לאותם זכרונות שאין לנו שימוש בהם יותר, מפאת חוסר מקום...

זה הזמן להיפטר מכל הזכרונות הלא רלוונטים לחיים החדשים שבחרנו לנו בעז"ה, לדאוג תמיד לשמור על **מוח נקי** ולסרוק מ"וירוסים חדשים" את כל מה שאנחנו מכניסים.

מחכים ברמה

אל תפתח פה לשטן

הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א

משמע מדברי המהרש"א במו"ק (יח.) שמה שאסור לפתוח פה לשטן היינו אף על אדם אחר. וכן כתב מרן החיד"א בדברים אחרים (דרוש כד). וכל זה הגם שמדברי הש"ס בברכות (יט.) משמע שהשטן מקטר על האדם עצמו, וכמ"ש השלה (בשער האותיות אות ש), מכל מקום ברית כרותה לשפתים ויש כח ביד האדם להחיל דברים אף על חברו.

וראה עוד בתוכחת חיים פאלאג'י (פרשת תצוה) שכתב שמה שהזהירו חז"ל שלא יפתח האדם פיו לשטן, היינו משום שיש כח בדיבורו של האדם לאסור דברים ולהתיר, לברך ולקלל, והסתייע מדברי החינוך (מצוה רלא) שכתב: "ברית כרותה לשפתים, כלומר שיש כח בדברי פי אדם", וסיים הגר"ח פאלאג'י: ומי לנו גדול ממשה רבינו עם שהיה במקום הצלת רבים להציל לכל ישראל בדרך תפילה וריצוי שיתרצה הקדוש ברוך הוא למחול עוונות ישראל, והקדוש ברוך הוא עשה רצונו שמחל להם בכח תפילתו של משה עם כל זה מה שהוציא מפיו ואם אין מחני נא מספרך, מתקיים בו קצת ונעשה בו רושם שלא הוזכר בפשרתנו. עכ"ד. וע"ע בראש דוד (פרשת תולדות), ובנזר התורה ח"א (עמוד קמז). ומה שכתבנו שאם אדם מספר לחבירו שקילל את הנכרי, לא יאמר לו לחבירו באותו לשון עצמו שאומר לנכרי, כגון: "אמרתי לו ארור אתה". כן כתב בספר חסידים סימן תרלח. וכן כתב גם בספר שמירת הנפש אות רכט]. ובכלל כל זה יש לזהר במה שאמר חז"ל בסנהדרין (מט.) שלא יקלל אדם את חבירו לחינם כי אליו תשוב. ועיין במה שכתב בזה בספר שמירת הנפש (אות רכח), ובמה שכתבנו בזה במק"א. ובסנהדרין (קד.) מבואר שכשאדם מודיע צער לחבירו צריך לומר לו: "לא עליכם". וכן כתב בספר שמירת הנפש (אות רל). וגם יש לזהר במש"כ בספר זכירה, שאדם המבעית את חבירו, מביא על עצמו יסורין, וכ"כ משמו בשמירת הנפש (אות רלא) ע"ש.

סיפורי ישועות

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

הציע לי רגע לפני שאני עוזבת לעשות פדיון נפש אצל הרב רפאל זר. עשיתי את הפדיון ובהמשך אותו יום בעבודה אמרו לי שאותה אחת - פוטרתי!!!

מצאתי בסיעתא דשמיא עבודה מעולה, צנועה, עם תנאים טובים ושכר גבוה. אני כבר מספר חודשים בעבודה ומאוד מרוצה מהתפקיד. אך יש בעבודה משהי אחת שמתנכלת לי מאז שהגעתי. סבלתי ממנה מאוד ולא יכלתי לשאת את זה יותר. אחי